

uretfærdig og uheldig for Befolkningen og for Landet, og vi vil derfor gaa imod den.

Men ved Siden af, at dette Lovforslag betyder en saadan Urimelighed og Umulighed, som jeg har tilladt mig at vise, saa har man Lov til at sige om dette Lovforslag, at det betyder den største Ydmygelse for den siddende Regering, som et Lovforslag vel kan være. Med den største Stædighed har Regeringen og Partiet Venstre, medens det var Tid, lukket Øjne og Øre for, hvilke Værdier og Produktionsmuligheder der gik tabt og sloges i Stykker her i Landet under den herskende Krise. Endnu i November Maaned talte den højtærede Landbrugsminister om „den hovedløse Argumentation for Beskyttelse mod Valutadumping“, men nu kommer den højtærede Landbrugsminister med hele den Frejdighed, han altid er i Besiddelse af, naar han har gjort det modsatte af det, han har sagt, og siger, han er glad ved nu at kunne yde Hjælp til Industrien overfor den ekstraordinære Situation, han er glad ved at kunne yde denne Hjælp, men det skal vel at mærke være Hjælp til Selvhjælp. Før talte Ministeren aldrig om Hjælp, men kun om Selvhjælp. Jeg har hørt Ministeren tale paa Møder, hvor han har brugt som det Ord, hvorfra han gik ud: „Hjælp dig selv, saa hjælper dig Gud“. Man har nu vel Lov til i hvert Fald at sige, at Ministeren er gaaet ind paa at være den Mellemand, der bringer Hjælpen. Hjælp til Selvhjælp er altsaa det Ord, som man fra Partiet Venstres Side har taget op efter de bedste konservative Mønstre. Frasen „Hjælp til Selvhjælp“ var Højres Frase gennem mange, mange Aar, og Frasen lyder smukt, men den har alle Dage dækket over en god konservativ Politik, og det gør den den Dag i Dag. Hjælpen i dette Tilfælde er en uhyre Toldforhøjelse, en uhyre Forøgelse af Toldbeskyttelsen. Selvhjælpen bestaar for Arbejderne i Nedsættelse af deres Lønninger, og for Arbejdsgiverne bestaar den i, at de ved denne Beskyttelse kan tage den Fordel, Lønnedgangen betyder. Jeg saa forleden i et af de konservative Provinsblade et Billede af den højtærede Landbrugsminister — et meget villigende Billede i øvrigt. Over Billedet stod med fede Typer: Den brølende Løve. Betegnelsen er ikke ilde, for saa vidt som Brølet fra den Side altid er sikkert, og man har vel Lov til at vente, efter at denne Minister nu har handlet mod alt, hvad han har sagt, og sveget alt, hvad han har lovet paa dette Omraade, at vi kan høre ham i den kommende Sommer raabe højere end nogen Sinde før om Frihandelens

Velsignelser. Jeg skulde tro, at Bifaldet dog ikke blev helt saa stærkt, som det plejer. Man skulde efter min Opfattelse mene, at ethvert andet Parti end Venstrepartiet, som havde en Minister, der førte Partiet frem i en Sag, saaledes som denne Minister har ført Partiet Venstre frem i Spørgsmaalet Frihandel og Beskyttelse, og som saa ender, hvor han nu staar, vilde sige, at en saadan Minister er endt som politisk Fallitspiller. I Stedet for giver Partiet sin sidste ægte demokratiske Mønt fra sig nu, opgiver det, Partiet har svoret til, ikke mindst i Krisetiden, ser bort fra, at den højtærede Finansminister med stor Klarhed har vist, hvor uanvendelig Toldbeskyttelse er som Kriseværn, glemmer, hvorledes alt, hvad der her i Landet har kaldt sig Venstre, op gennem Tiderne, lige siden den frie Forfatning blev givet, altid har modsat sig forøget Toldbeskyttelse. Der har været forskellige Meninger indenfor dette Venstre om, hvilket Tempo man skulde gaa frem i; nogle har ønsket, man skulde afvikle Toldbeskyttelsen hurtigt, andre har ment, det skulde gaa langsommere, men een Ting har der altid været Enighed om: ingen forøget Toldbeskyttelse, men en Afvikling af den bestaaende. Den højtærede Indenrigsminister talte i Fredags som Forsvarer for denne nye Ordning om, hvorledes man kunde vise tilsvarende Toldsatser i andre Lande. Det var jo til at græde over at høre Ministeren staa og tale om dette og tage Eksempler fra Beskyttelseslandene, fra de protektionistiske Lande som Udtryk for, hvad vi her i Danmark kunde gaa til paa dette Omraade. Men altsaa, alt dette opgiver Venstre, det opgiver al Saglighed i Bedømmelsen af, om Told er egnet som Kriseværn, det opgiver de Ideer, som Partiet paa dette Omraade har bygget paa op igennem Tiden. Jeg spørger, er det da saa underligt, at det lyder til dette Parti ude fra dets egne Vælgere, ude fra dets egen Presse: Venstres toldpolitiske Program er strandet. Jeg siger, det lyder udefra, men naar *vi* siger herinde, at det er Tilfældet, hvad svarer man saa? Saa svarer man og siger: Det er usandt, det er urigtigt, det er Forvrængning. Man bliver forarget, og hvorfor bliver man det? Jeg har kun een Forklaring derpaa: fordi ingen Vrede er stærkere end den, der opstaar i en Politikers Sind, der tvinges til at høre Sandheden om et raadent Forlig, han har sluttet.

Formanden: Det ærede Medlem, som nu talte, brugte dels Vendingen „politisk Falskspiller“, dels et Udtryk om „Brøl“. Begge Dele er upassende.